SPALKA MOJEGA ŠOTORA
- Uroš Kuzman -

C G C
Bistri planinci smo zbrali se v dolinci
G C
pod gorskimi očaki z vrhovi nad oblaki.
G C
Nabrusil sem pete, pretegnil noge,
G C
si oprtal nahrbtnik in pljunil v roke.
F C
A ko dneve sem vandral, spoznaval višave,
G C
le ena mi misel ni šla ven iz glave
F C
in ko pozno sem v noči nemirno zaspal,
G
naslednjega jutra sem končno spoznal….
F C G C
Ljubša mi kot gora je spalka mojega šotora,
F C G C
ljubša mi kot gora je spalka mojega šotora.

Kaj tile vrhovi so spanca mi tatovi,
saj vrh Triglava me v sanjah nosi glava.
Nič telovadbe in trudnih korakov,
na goro piškotov bom v mižulah čakal.
In glej vrh Triglava, ti zlomek nabriti,
se stolp čokolade pričel je topiti
a ko ravno sem hotel vanj prst potopiti,
neumna je ura začela zvoniti….
Ljubša mi kot gora je spalka mojega šotora,
ljubša mi kot gora je spalka mojega šotora.

F G F G
Spalka mojega šotora užitke nudi brez napora,
a F G
V njej se zdi najlepša gora kakor nočna mora.
F G F G
Kaj bi zdaj na svetu dal, da še malo bi zaspal,
a F G
in vem kaj pomeni GRS, gremo raje spat.

Tak' zajtrk prvakov prespal je vod junakov
in zvonec bil kosila uspavanka je mila.
Šele ko četa se orlov z gora je vrnila,
so trudna telesa se v dan pretegnila,
a ko temna je noč spet poljano prekrila
in bleda je luna vse v spanec zavila,
peščica oči se ni utrudila,
v jutranjem mrazu je v spalki tulila…
Kaj spalka mi šotora, če fant v njej zaspat ne mora,
huda je pokora, zdaj ljubša bi bila še gora.

Spalka mojega šotora...

Ljubša mi kot gora...